

[Anne Grete Holmsgård]

me, og at det er det, der får dem til at vælge en beslutning, som helt klart er til skade for miljøet.

Jeg vil i hvert tilfælde gerne have at vide, hvordan man mener det kan fremme miljøet at gå ind for denne ferskvandsløsning, hvor der overhovedet ingen garantier er for, at der kan foregå en virkelig rensning hverken for den del af udledningerne i Hjarbæk Fjord, der skyldes husspildevandet, eller den del, der skyldes de ulovlige udledninger fra landbruget. Jeg synes selvfølgelig, det er glimrende, hvis man får standset de ulovlige udledninger fra landbruget, men der er ingen som helst garantier for, at det rent faktisk kan lade sig gøre.

Hvad siger man så? Man siger: ja men så må vi vende tilbage i 1987. Jeg er ganske sikker på, at det ikke bliver i 1987, hvis det står til de radikale, for på det tidspunkt er dette her overhovedet ikke belyst endnu, og så bliver det udskudt endnu et par år.

Hvad bliver så konklusionen? Den bliver efter alt at dømme, at vi engang i 1989 eller 1990 kan stå herinde, hvis de radikale og vi er der til den tid, og kigge tilbage over de sidste fire år, som har været spildt, fordi man så alligevel skal til at gribe ind. Det skal man så gøre i 1989, for til den tid vil det vise sig, at de miljømæssige problemer ikke er løst, i hvert tilfælde ikke dem, der er i Lovns Bredning, som dog immervæk også har noget med Hjarbæk Fjord at gøre. Det er jo trods alt ikke kun Hjarbæk Fjord, men også den tilstrømning til Lovns Bredning og de enorme bundvendingsproblemer, der eksisterer i den del af Limfjorden, som vi her taler om en løsning for.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Fru Anne Grete Holmsgård siger, at vores holdning skyldes, at de radikale har to medlemmer i klemme i Viborg amtsråd. Ja men hvad er der egentlig i vejen for, at et parti stemmer overens med sine egne medlemmer på det lokale plan? Hvad ondt er der egentlig i det? Det mener jeg ellers man normalt prøver på at tilstræbe.

Men i øvrigt mener jeg som sagt, at en saltvandsløsning er det mest robuste, men jeg mener, det er forsvarligt at gå ind for en ferskvandsløsning. Det er ikke dokumenteret,

at man ikke med en ferskvandsløsning kan nå et miljømæssigt fornuftigt resultat. Der ligger forskellen i forhold til Margrethe Kog.

Men når det endelig drejer sig om saltvandsløsningen, tror jeg, at en hel del af de ting, der har været fremme, slet ikke er vidtgående nok. Jeg tror, det må handle om mere end bare denne løsning, hvorefter man bl.a. gør sluserne større. Hvis man ikke kan komme igennem med en ferskvandsløsning, mener jeg, konklusionen er, at man må fjerne dæmningen og få en bro. Det tror jeg faktisk bliver det videre perspektiv i dette her, som vi må drøfte, hvis man ikke kan få en ferskvandsløsning.

Jeg tror med andre ord heller ikke, at beslutningsforslaget giver det ønskede resultat, og det er sådan set vores argument. Vi mener, at amtsrådet har truffet en forsvarlig beslutning, og vi mener, at beslutningerne skal træffes derude. Så længe der ikke er tale om noget fuldstændig uforsvarligt, kan man ikke sammenligne med call-in-bestemmelser i det hele taget.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Der er selvfølgelig ikke noget i vejen med det princip, at man stemmer i overensstemmelse med sine amtsrådsmedlemmer andre steder, det er slet ikke det, vi diskuterer. Vi diskuterer det miljømæssigt forsvarlige i de beslutninger, som de radikale enten er med til at træffe eller er med til at forhindre henholdsvis i Viborg amtsråd og herinde.

Så siger fru Lone Dybkjær, at det faktisk ikke er dokumenteret, at en ferskvandsløsning ikke løser problemet. Nej, men det er faktisk heller ikke påvist, at den løser det. Det er lige præcis det, der er problemet, og det er selvfølgelig også derfor, at tidligere hr. Tage Dræbye og bagefter fru Lone Dybkjær i deres førstebehandlinger af dette beslutningsforslag i henholdsvis december 1983 og april, tror jeg, det var, i år, har kunnet sige, at en saltvandsløsning er den rigtige løsning. Jeg citerede faktisk fra det, fru Lone Dybkjær selv sagde under førstebehandlingen om det her; det er lige præcis det, det handler om.

Så siger fru Lone Dybkjær, at beslutningsforslaget måske ikke engang løser problemerne. Nej, det har vi faktisk heller ikke sagt, vi